

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000931 19 Кж
Бања Лука, 28.11.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњиченог В.З., због кривичног дјела обљубе над дјететом млађим од петнаест година из члана 173. став 3 и 2. у вези са ставом 1., полна злоупотреба дјетета старијег од петнаест година из члана 173. став 1. и 2. и недозвољена производња или промет оружја и експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца, изјављеној против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000931 19 Кв 2 од 14.11.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 28.11.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Дјелимично се уважава жалба браниоца осумњиченог В.З. и преиначава рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000931 19 Кв 2 од 14.11.2019. године тако што се притвор продужава из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске, док у преосталом дијелу рјешење остаје неизмијењено.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000931 19 Кв 2 од 14.11.2019. године продужен је притвор против осумњиченог В.З., због кривичног дјела обљубе над дјететом млађим од петнаест година из члана 173. став 3. и и 2. у вези са ставом 1., полна злоупотреба дјетета старијег од петнаест година из члана 173. став 1. и 2. и недозвољена производња или промет оружја и експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а на основу члана 197. став 1. тачке б), в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу бранилац осумњиченог М.М. адвокат из П., без навођења основа побијања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и притвор укине.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења у правцу жалбених навода овај суд је нашао да нису основани приговори који се упућују одсуству основане

сумње и притворских основа из члана 197. став 1. тачка б) и г) ЗКП РС, док се основано приговара непостојању основа из тачке в) истог прописа.

Постојање основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се терети, која је утврђена приликом одређивања притвора, првостепени суд образлаже у побијаном рјешењу детаљно износећи доказе, са њиховом анализом и оцјеном која је у потпуности поткрепљује. Код детаљног и систематичног исказа оштећене који суд излаже и анализира, доводећи га у везу и са осталим прикупљеним доказима, постоји довљан квантум увјерљивих и чврстих доказа о тој сумњи. Разлоге које о томе даје првостепени суд прихвата и овај суд као ваљане, ради чега су без основа приговори жалбе браниоца којима се указује да нема основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети, чиме се сугерише да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Околност да сви свјedoци које рјешење наводи поименично, са којима је осумњичени у сродству, нису саслушани јер се налазе у иностранству а очекује се њихов скори долазак у РС, правилно су цијењене као колузиона опасност и разлог за притвор из тачке б) цитираног закона. Ово је првостепени суд правилно цијенио и извео такав закључак, па је другачије становиште жалбе неосновано.

Што се тиче приворског разлога из тачке г), у побијаном рјешењу дато је детаљно и ваљано образложење, кроз оцјену тежине кривичног дјела преко висине запријеђене казне и тежине посљедице, као и других околности које се односе на начин извршења кривичног дјела, а у вези са чињеницом да је дјело извршено према блиском сроднику који је живио у истом мјесту, као и испољена упорност што би, због оваквог начина извршења и тежине посљедица, његово појављивање, дакле пуштање на слободу, резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Управо кроз појављивање осумњиченог у средини гдје је дјело учињено суд ставља у временски оквир када преиспитује рјешење и цијени ову пријетњу у том времену када доноси одлуку о даљњој основаности притвора, што потпуно чини неоснованим супротне приговоре жалбе.

Оштећена је сада пунољетна и има непуних двадесет година, док се кривично дјело обљубе над дјететом млађим од петнаест година из члана 173. став 3. и и 2. у вези са ставом 1. КЗ РС може починити према дјетету млађем од петнаест година, а полна злоупотреба дјетета старијег од петнаест година из члана 173. став 1. и 2. истог закона према дјетету старијем од петнаест година, дакле лицу млађем од осамнаест година, тако да осумњичени према оштећеној ова кривична дјела не може поновити, као што то суд погрешно закључује. Ради тога нема ни основа за продужење притвора из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС тако да жалба основано томе приговара.

С обзиром на наведено, примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић